

שלושת הראשים של מישפחת מאיר

אורה בהרב
מאופרת בעדינות

ריבקה מאיר
שני ראשים ושם ספריות

רחל דיין נהגת במכוניתה. אורה בהרב יושבת במושב האחורי, ואומרת לנהג לאן להסיע אותה. אחריכך יש במיספרה כמה קבועות אחרות. אבל בריוק בחמש אחרי הצהריים מגיעה גברת ריבקה מאיר. היא מגיעה במכונית-טרנטה אמיתית. יוצאת ממנה מלאה חיוכים ואיפור

רחל דיין
חברה טובה

ותלתלים וריסים מלאכותיים ושמלות פירחונות, וכבר מהמידרכה היא צועקת לכולם "הלו ממל"ה, מה נשמע מותקל"ה, ותוך כדי כך שולפת סוכריות מהתיק בגודל מיוזודה שהיא סוחבת איתה, ושמה סוכריה מתוקה בפה של כל אחת מהספריות. כשהיא יושבת על הכסא היא שולפת מתוך

אתם יודעים איך זה במיספרות היוקרה האלה. אומנם, פה ושם משתחלת לה לקוחה מיקרית מזדמנת, אבל העסק בנוי על הקבועים. לכל קבועה יש יום קבוע, וספרית קבועה, וחופפת קבועה, ולפעמים שמפו משלה וגלגלי-שיער משלה.

במיספרה של ניקול, בכיכר-המרדנה בתל-אביב, יש ימים קבועים לכל קבועה. יום חמישי למשל שייך למישפחת מאיר משני צדדיה. ככל יום חמישי בבוקר, בריוק בשעה 10, נעצרת לפני המיספרה מכונית מפוארת. מכסא הנהג יוצא נהג ופותח את הדלת של המושב האחורי. משם יוצאת אורה בהרב, הנראית כאילו היא כבר חזרה מהמיספרה, ואינה בדרך אליה. מאופרת בעדינות, לבושה בהידור, בדרך כלל בכגד שחור או לבן, או שחור-לבן, נעולה נעליים אלגאנטיות. מתוך המכונית היא שולפת את הטלפון ומעבירה אותו לתוך המיספרה, כדי שיהיה לידה בזמן הטיפול בשערה. עגנת הבושם היקר, המרחפת מעל לאורה בהרב, גורמת לכל הספרים והספריות לדבר בקשקש ובאיפוק.

זמן קצר אחרי אורה מגיעה למיספרה חברתה הטובה, רחל דיין. השתיים מדברות ביניהן, קובעות פגישות, וכשהן כבר מסורקות למשעי, הן מחלקות טיפים ביד נדיבה והולכות הביתה.

נשאת בארץ, לא מתגיירת

אחרי 11 שנות-נישואין ושיחוצי שנות פירוד שמעתי סוף-סוף יש גט בין הדוגמנית אנבל טמיר לבעלה אלי טמיר, שחי כבר חמש שנים עם הזמרת אילנית. ורינגי-דרנגתי לאנבל כדי לשאול אותה אם יש אמת בשמועה. "כן, השבוע חתמנו על ההסכם, סוף-סוף!" "לשביעות-רצון שני הצדדים?"

אנבל טמיר
ביזיונות ועלבונות ברבנות

"אני חושבת שכן. שנינו הבנו שצריך לגמור את זה כבר."
"היתה איזו חלוקת-רכוש ביניכם?"
"אלי, שהוא עשיר גדול, נתן לי אפשרות לבחור בין מיגרש בקיסריה לבין 25 אלף דולר. בחרתי בוולאריס. מה אני אעשה עם מיגרש בקיסריה?"
"ומה עם הבת המשותפת שלהם?"

אשתו הראשונה של בעלה השני של...

שהיתה אשתו הראשונה של הר"ר עמוז ויזנסקי, שאחריכך היה לו רומאן עם הרוזנת האיטלקיה כריסטינה פאולוצי ובסוף הוא התחתן עם מלכת-היופי ענת זמיר. עכשיו אתם יודעים?

אבל אני פשוט לא יכולה להתאפק מלחשוב מה יהיה כאשר הוא יהיה בן 60 והיא בת 75. אבל למה אני רואגת בכלל? שידאגו הם!
נ"ב: נורית רידר היתה פעם אשתו של יוסי רידר, שאחריכך התחתן עם ליבנת ויזנסקי,

נורית רידר (משמאל) ועמוז ויזנסקי
כאשר הוא יהיה בן 60 והיא בת 75

הנהוג הזה, שגברים צריכים להיות יותר מבוגרים מהנשים שלהם, כנראה חלף מן העולם. כל יום אני שומעת על עוד זוג מאוהב סטייל אדיפוס.
הנה, השבוע, ראיתי את מעצבת-האופנה נורית רידר בת ה-40, עם החבר החדש שלה, עמוז ויזנסקי בן ה-25. זה נכון שהוא עובד אצלה והיא הבוסית שלו, אבל לפי המבטים שלהם, החיוכים והפרצופים המצחיקים שהם עושים האחד לשני, אין כאן רק קישיר-עבודה. יש אהבה.
לא שיש לי משהו נגד רומאנים מן הסוג הזה,

"בתי חיה עם אלי כבר מאז הפרידה בינינו. הבנתי שלטובת הילדה לא צריך לגרום לה משברים, והיא ממשכה לגור איתו. אני מקווה שכאשר תגדל היא תחזור אליי."
"איך הצלחתם בסוף לגשר על פני כל הפער?"
"ארבעה עורכי-דין, 35 אלף דולר ויותר משש שנים, זו השקעה רצינית, לא?"
"את נשאת בארץ?"
"כן, בוודאי, החלטתי גם לקנות לעצמי רירה של קבע."
"ואולי עכשיו גם תתגיירי?"
"אחרי כל הביזיונות והעלבונות מצד הרכנות, אני צריכה להיות מטורפת כדי להתגייר! הרת בארץ היא פוליטיקה, ואני לא מתעסקת בפר ליטיקה. מה רע לי עם אם קתולית ואב יהודי? שלא לדבר על זה שעובדת היותי לא-יהודיה מעולם לא הפריעה לי בארץ, בין בני-אדם."